

آموزه های مکتب

حسینی

حسین محمدی مبارز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آموزه های مکتب حسینی

نویسنده:

حسین محمدی مبارز

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	آموزه های مکتب حسینی
۶	مشخصات کتاب
۶	مقدمه
۶	خورشید خونین
۱۷	ناخدای عشق
۱۸	بارگاه قدس
۱۸	مومنین اندکند
۲۰	درباره مرکز

نویسنده: حسین محمدی مبارز

ناشر: حسین محمدی مبارز

مقدمه

هر نوشته ای دارای مطلع و متن و مقطع است اما حقیر کوشیدم که تقریباً هر صفحه این نوشته چنین باشد؛ به طوری که صدر و جوف و ذیل این سخنان حسین (ع) و عشق و نماز است در حالی که مطلع و متن و مقطع قیام و زندگی امام حسین (ع)، خدا بود و خدا بود و خدا. سخن در این وادی بسیار است و توفیق گفتن نیست از طرفی کم گفتن برای ماثواب است چون نمی دانیم چه بگوئیم با آن که سخن به لطف آب است کم گفتن هر سخن صواب است نظامی پس بنده بدین جمله بسنده میکنم که روی سخنم با عاشقان و دیوانگان است با عاشقان و دیوانگان خدای حسین (ع). با این که در نگارش هیچم ولی به لطف خداوند متعال با دست بسته و قلم شکسته این مقاله را تحریر نمودم

خورشید خونین

اشارت کرده پیغمبر از این ماه در آید نسل خورشید شبانگاه که یعنی ماه پیغمبر (ص) از آن روز مبدل شد به خورشید شب افروز به خورشید طبیعت گشته سرور از آن روزی که شد نور پیمبر (ص) پیمبر (ص) گفته بر آنان حسینم (ع) ز من هست و منم از نور عینم ولی فانوس احمد (ص) را شکستند چرا خورشید را بر نیزه بستند؟ که چون در گوش دشمن می زند کوس به تاریکی و ظلمت گشته فانوس که چون باشد چراغ ناخدایان چه کس جز او شود کشتی طوفان به نامش ثبت گشته کشتی نوح نشیند نام مولا بر تن و روح حسین بن علی (ع) دریای دُر بود چرا بستند رویش آب یک رود؟ کجا دیدی کنار رود پُر آب

بماند غنچه ای بی آب و بی تاب در آن جا عمّه باشد ابر ایمان که از دریای صبر آورده باران بجز زینب که باشد سنبل صبر؟ که گیرد آب کوثر را کند ابرولی چشمان زینب می شود تار که آمد بر گلوی لاله ای خارپرستار زمین کربلا گفت «چرا در ظهر عاشورا زمان خفت چرا شد آسمان همرنگ لاله چه شد ناگه زمین زد زیر ناله چرا دریا به خون غلتیده رویش خدایا رود خون آمد به سویش چرا دید زمین شد آسمانی چه تیری کرده این مه را کمانی؟! ندا آمد که عالم شد سیه پوش شنیدم نور زهرا گشته خاموش یقین زهرا دو عالم را ستون است اگر لب تر کند کُن فیکون است فلک آغوش خود را می کند باز که چون سرباز کوچک کرده پرواز صدا زد محسن شش ماهه از عرش بیا ای اصغر شش ماهه از فرش پدر مانند یک مادر کشید آه به آغوشم بیا فرزند شش ماه به دور از چشم مادر کرده خاکش در آمد زیر سنگ از خون پاکش اگر چشمان عالم پُر شد از اشک به روی دشت خون افتاده آن مشک گرفته دشت خون بوی گل یاس گمان دارم به خاک افتاده عباس زمین از خون پاکش بوده بیمه به غیر از این زمین می شد دو نیمه اگر چه مادرش اُمّ البنین است عزیزی از امیر المؤمنین (ع) است سکینه دیدگانش گشته نم دار ولی مشکی نیامد از علمدار علمدار خدا دستش جدا شد چه غوغایی در آن صحرا به پا شد به «هل من ناصر ینصر» خدایا در آور گوهری از دیگر ز دریاصدایی آمد از دریای پر دُر خدا نامت نهاد آزاده ای حُر که اشکت بوی زهرا کرده

ابراز برو در آب کوثر خانه ای سازهر آن چشمی که بر زهرا شود خون رود گلگون نباشد مرده دون زمین لرزان شد و ناگه بجوشید شده گرما فزون کآمد دو خورشیدیکی خورشید گرمای زرگون یکی خون خدا خورشید پُر خون اگر شق القمر در آسمان شد به روی نیزه ها خورشید عیان شد به روی نیزه خورشیدی فراز است که گوید راز این خون ها نماز است و گوید حق و باطل را شناسید حسین و شمر قاتل را شناسید که ناید روز عاشورای دیگر نباشد نیزه در قرآن و در سرچو حامد منتظر باشم شب و روز که آید مهدی (عج آن شمس شب افروز السلام علی الحسین و علی بن الحسین و علی أولاد الحسین و علی أصحاب الحسین (ع) «این حسین کیست که عالم همه دیوانه اوست گویند خلائی که به دیوانه قلم نیست من گشتم و دیوانه تو کلت علی الله» حاج رسول خیابانی «هر که عاشق خدا شد معشوق مردم می شود» و هر که عاشق حسین شد معشوق خدا می شود. همیشه دیده اید و یا شنیده اید که دریا تشنه رود است حسین (ع) بن علی رودی است که متصل به چشمه کوثر است و دریای عظیم تشنگان عاشق تشنه حسین اند. حسین نیز تشنه چشمه ای است که چشمه کوثر تشنه آن است و آن چشمه جوشان بی پایان نور چشم پیغمبر (ص) است یعنی نماز. عاشقان با ذهن خود قایقی بسازید و در دریای دل بیندازید تا با شما سخن گویم همیشه شنیده اید که دریا در هوای طوفانی متلاطم و کشتی در آن هنگام در خطر است و کشتیان ترسان از طوفان مخوف حال کشتی حسین را

بنگرید که چگونه است این کشتی در هوای طوفانی استوار است و نیز ناجی غریق حتی دریا به کشتی حسین پناه می آورد و طوفان هم با دیدن آن آرام می گیرد. کربلا- در چشم عاقلان خشک و بی آب بود، ولی در چشم عاشقان دریا بود، دریای عشق کشتی حسین به کربلا رسید و لنگر انداخت عاشقان سنگر ساختند، دشمنان تاختند، ولی باختند. می خواستند عشق را شکست دهند، در حالی که عشق آنها را شکست داد. و با ذلت و خفت مغلوب عاشقان شدند. فاسقان آب به روی عاشقان بستند، ولی آبروی خود بردند و چهره پلید یزید را نمایان کردند. در حالی که سیمای حسین (ع) خورشید تابان شد، حتی نور تابنده حسین از روزنه های باریک خانه تاریک یزید هم گذشت و بر چهره فرزندش تابید و او را بیدار کرد و فرزند یزید یکی از منادیان مظلومیت آن شهید شد. عجب از عشق که چه ها می کند. همیشه شنیده اید و شاید چشیده اید که آب دریاها شور هست ولی دریای حسین (ع) شور عشق دارد. همیشه دیده اید و یا شنیده اید که تمام دریاها روی زمین هست و نمک در آن فراوان ولی دریای حسین (ع) در فلک است و ملک در آن فراوان گاهی شنیده اید که کشتی به گل می نشیند و ساحلش گِل است ولی کشتی حسین به دل می نشیند و ساحلش دل است عرشه اکثر کشتی ها از چوب است و مرطوب ولی عرشه کشتی حسین عرش خداست خدای محبوب کشتی حسین بی همتا است زیرا ناخدای آن خداست ناخدایان را کیاست اندکی است ناخدای کشتی امکان

یکی است پروین اعتصامی حتماً شنیده اید که در کف دریا صدف است و گاهی در آن مروارید، اما در اقیانوس حسین (ع)، صدفی است که شرف دارد بر تمام صدفهای سپید، صدفی که هر گاه لب می گشود، عقل و هوش می ربود. در صدف دریا چیزی نیست جز مروارید ولی در صدف حسین چیزی نیست جز علی (ع). نگه دارنده مروارید دریا کیست جز انسان نگه دارنده مروارید حسین (ع) کیست جز آن بلی نگه دارنده علی (ع) و راه او خداوند است وقتی صدف دریا را باز کنیم صدایی از آن نمی آید، اما صدف حسین را که باز کنیم صدای اذان از آن می آید. هر صفت خوبی که در دریای هستی موجود است در حسین (ع) بود. او اقیانوس سخای وجود بود. کوفیان می گفتند که او محتاج یک رود بود، آیا این گونه بود؟ در حالی که آن رود، مشتاق او بود. رود فرات تشنه مرد دیگری نیز بود. کسی که ماه روی و نکو روی و نکو خوی بود. کسی که برای خاندان عشق شاخه ای از گل یاس بود، در دلش سوره ناس در وفا داری الماس برای علف های هرزه داس و برای شرم و حیا لباس آن که بود، جزعِ یاس (ع)؟ عِ یاس (ع) چو لب تشنه روان شد لب آن رود لب های تمام چشمه ها تشنه او بود «مؤلف شنیده اید که در دریای کربلا باطلان و قاتلان جلوه داشتند و روی دریا، مانند خزه ها مانع می شدند از عبور نور خورشید. ولی عاشقان در زیر دریا می درخشیدند، مانند مروارید. چه زیبا سروده نا کسی گر

از کسی والا نشیند عیب نیست روی دریا خز بروید زیر دریا گوهری پیغمبر (ص) خدا فرمود: **إِنَّ الْحُسَيْنَ ... مَصَّةٌ بِأَحْ هَدَى وَ** سَفِينَه نَجَاه هَمَانَا حَسِين (ع) چراغ هدایت و کشتی نجات است «تمام چراغ ها عادی هستند و روشن کننده محفل ولی چراغ حسین چراغی است هادی و روشن کننده دل حسین بن علی الگوی ایشار و شهامت با عزت در مقابل ذلت ایستاد و سرش برادرش اکبرش و اصغرش و یاران وفادارش را از دست داد تا اسلام با عزت زنده شود، ریشه ذلت کنده و سوزانده شود، در گوش عالم امر به معروف و نهی از منکر طنین انداز شود، شام شرمنده و کوفه سرافکنده گردد، تیغ سخن اسراء بُرنده شود، طوفان بلا بر سر دشمنان توفنده عاشورا تا ابد پاینده و شکوفه های درخت نماز پر از خنده شود. چنین هم شد و با آمدن محرم نیز نوری در دل ها و منزل ها و محفل ها روشن می شود. با آمدن عاشورا ذوق شاعران و نویسندگان در بوستان و گلستان نظم و نثر می شکفت و شور و شوقی در دل عاشقان به پا می شود. محرم گر چه غمناک است و ما در آن عزاداریم ولی خندان که چون بر شاه مردان ما وفا داریم مولف آری وفا داریم و با جان و مال و اموال خود، چون صدف از هدف حسین (ع) محافظت می کنیم خود آن حضرت فرمود: **«أَجُودُ النَّاسِ مَنْ جَادَ بِنَفْسِهِ وَ مَالِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، سَخِي تَرِينِ مَرْدَمِ كَسِي اسْتِ كِه جان و مال خود را در راه خدا ببخشد.»** قال الحسين **«أَنِّي لَمْ أَخْرُجْ أَشْرًا وَ لَا بَطَرًا وَ لَا مُفْسِدًا وَ لَا**

ظَالِمًا وَأَنَا خَرَجْتُ لِطَلَبِ الْإِصْلَاحِ فِي أُمَّهِ جَدِّي أُرِيدُ أَنْ أَمُرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنْهِيَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُسِيرَ بِسِيرِهِ جَدِّي وَأَبِي عَلَى بَنِي أَبِي طَالِبٍ؛ مَنْ مِنْ رُؤْيَى خُودِ خَوَاهِي وَخُوشِ گُذْرَانِي وَ يَا بَرَايِ فُسَادِ وَ سَتْمُگَرِي قِيَامِ نَكْرَدَمِ مِنْ فِقْطِ بَرَايِ اِصْلَاحِ دَر اَمّتِ جَدَمِ اَز وَطَنِ خَارِجِ شَدَمِ مِي خَوَاهَمِ اَمْرَ بَهِ مَعْرُوفِ وَ نَهِي اَزِ مَنكَرِ كَنَمِ وَ بَهِ سِيرِهِ وَ رُوشِ جَدَمِ وَ پَدَرَمِ عَلِي بَنِ اَبِي طَالِبِ عَمَلِ كَنَمِ» پَسِ هَدَفِ اَزِ قِيَامِ اِمَامِ اَيْنِ بُوَد: ۱- اِصْلَاحِ اَمّتِ پيغمبر؛ ۲- اَمْرَ بَهِ مَعْرُوفِ وَ نَهِي اَزِ مَنكَر؛ ۳- تَحَقُّقِ سِيرِهِ وَ رُوشِ پيغمبر وَ حيدر. حَسِينِ بَنِ عَلِي بَهِ لَشْكِرِ شَقِي وَ نَا مَرْدِ رُوشِ كَرْدِ وَ گُفْتِ «اگر دين نداريد، لا اقل آزاد باشيد و جوان مرد» «يَا شَيْعَةَ آلِ أَبِي سُفْيَانَ اِنَّ لَكُمْ دِينَ وَ كُنْتُمْ لَا تَخَافُونَ الْمَعَادَ فَكُونُوا اَخْرَارًا فِي دُنْيَاكُمْ وَ اَرْجِعُوا اِلَى اَحْسَابِكُمْ اِنَّ كُنْتُمْ عَرَبًا تَزْعُمُونَ؛ اَيِ پيروانِ خاندانِ ابوسفيانِ اگر دين نداريد و از روز قيامت نَمِي ترسيد، لا اقل در زندگي دنيا تان آزاد مرد باشيد و اگر خود را عرب مِي پنداريد، بَهِ نياکانِ خود بينديشيد.» در جهان نتوان اگر مردانه زيست همچو مردانِ جان سپردنِ زندگيست اقبال لا- هوري خون حسين (ع) بر زمين ريخت و باطل را از حق گسيخت و احساس گناه را در وجدان مسلمانان بي وفا بر انگيخت آه آه اختيار قلم را از دست داده ام و اين قلم است که ديوانه وار از عشق حسين (ع) بَهِ اَيْنِ سُوِي وَ اَنِ سُوِي مِي چرخد و مِي گريد و حرف دلش را بَهِ رُويِ کاغذِ بَرَفِ گونه و سپيد

می آورد. قلم نیز در عزای حسین سیه پوش است و در عزای حسین (ع) خانه ها نیز سیه پوش هست خدایا چه رازی است که با آمدن محرم با آمدن بوی عشق کوی خود را گم می کنیم و سیه پوش و دیوانه وار مدهوش حسین می شویم ما عاشق او هستیم و او عاشق نماز. امام حسین (ع) و نماز امام حسین (ع) فرمود: «أَيُّ أَحَبِّ الصَّلَاةِ؛ مَنْ نَمَازٍ رَا دُوسْتِ مِی دَارِمِ» نماز رازی است که اگر خود پرستی را رها کنیم بی شک راز خدا پرستی نماز بر ما آشکار می شود. پیامبر گرامی (ص) فرمود: «الصَّلَاةُ بِرَهَانِ نَمَازٍ، دَلِیلِ رُوشَنِ وَ أَشْكَارِیِ اسْتِ» نمازی که دلیل آشکار است کلید جنت پروردگار است مؤلف در اهمیت به پاداشتن نماز همین بس که در ظهر عاشورا نماز را در حضور خداوند رحمان مرد ایمان همراه یاران در آن تیر باران به پا داشت نماز، سگان کشتی حسین (ع) که از جنس طلاست هیچ گاه کهنه نمی شود و ارزشمند است و تازگی دارد. همان گونه که کشتی حسین در حال حرکت است نماز عشق نیز ما را به حرکت در می آورد و برکت می آورد و هر چه پیش تر می رویم نور نماز بیشتر می شود. رسول الله (ص): «الصَّلَاةُ نُورٌ؛ نَمَازٌ، نُورِ اسْتِ» نمازی که در آن عشق نباشد، یادی از معشوق هم نیست و ما را به سوی نور سوق نمی دهد و در حالت سکون باقی می گذارد. و فانی می شویم و اگر به نماز با دید کهنگی بنگریم با سستی به نماز می ایستیم و هر گاه با کاهلی و سستی نماز خواندیم بی تردید از کشتی حسین

خارج شده ایم کشتی حسین (ع) همیشه در حال حرکت است زیرا روز و شب نمی شناسد. حال که قلم چرخید و نام شب از جوهر شبرنگ قلم بیرون آمد، از شب می گویم از شب از شب عاشورا، چه ليله القدری بود! شوری در خیمه ها به پا بود. هر که در گوشه ای مشغول معاشقه با معشوق بود و در دریای دلش با قایقی کوچک به پارو زدن مشغول و قوت هر پارویش ذکر یا حسین (ع) بود. در آن شب همه مشغول عبادت بودند. ژاله از شب زنده داری جلوه زیبا گرفت جلوه زیبا اگر خواهی ره شب را طلب راسخ تهرانی در آن شب نوری از خیمه ای چشم را نوازش می کرد. خوب که دقت می کردی نورشمعی بود که می سوخت اما تمام نمی شد و صبورانه اشک می ریخت در آن تاریکی از روزنه باریکی نور او، کربلا را روشن کرده بود. آن شمع هیچ گاه خاموش نمی شود و با هیچ آتشی تمام نه با آتش کین دشمن و نه با خیمه آتش زدن او شمعی است سوزان اما جاودان درست است که او با آتش غربت شامیان و کوفیان سوخت ولی جاودان ماند. شمعی که پروانه ها به دورش تا روز حشر می چرخند و درس صبر در سوختن را برای ساختن می آموزند شمعی که با اشک خود، مشک چشم عاشقان حسین (ع) را پر کرد. شمعی که حرّ را دُر کرد. و تشنگی را از کودکان دور. در وصف شمع باید سوخت تا سخن گفت آه آن شمع کیست ساختارش از چیست آری زینب و ساختارش از نماز. «کربلا در کربلا می ماند اگر

زینب نبود.» ای عاشقان اینک به آسمان بنگرید، همیشه شنیده اید و دیده اید که بال پرندگان گاهی اوقات خسته و بسته می شود، اما پرنده ای در آسمان عشق می پرد که از شاخه ای درخت سیب باغ عاشورا به آسمان رفته است و بالش خسته و بسته نمی شود و رسته است و سر دسته ۷۲ پرنده ولی دل شکسته نگاه کنید به اجزای بدن این پرنده بال راستش عشق و بال چپش عقل پرهایش به رنگ سبز، در دلش سوره فجر و در سینه اش گل یاس او پرنده ای منحصر به فرد و پراز درد، او با تمام پرندگان فرق دارد، پرندگان سردارند و او سر ندارد. سرش از تن آزاد است و پرواز می کند و در فراز آسمان آواز نماز سر داده که راز پروازش خداست قال الصادق (ع): «سوره فجر را در نمازهای واجب و مستحبان بخوانید، زیرا که آن سوره حسین بن علی است و در آن رغبت کنید، خدای شما را رحمت کند.» ابواسامه که در مجلس حضور داشت پرسید: از چه روی این سوره خاص «حسین (ع) باشد؟ فرمودند: آیه (یا اَیَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ - ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً - فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّاتٍ) را نشینده ای! جز این نیست که حسین بن علی را اراده کرده است او صاحب نفس آرمیده خشنود و پسندیده است و اصحابش از آل محمد: خشنود شوندگان از خدای در روز قیامتند، و او نیز از آنان راضی است این سوره خاص «حسین بن علی شیعانش و شیعیان آل محمد آمده است هر کس در قرائت آن (سوره فجر) مداومت ورزد، با حسین در

درجه اش در بهشت خواهد بود. همانا، خداوند عزیز و حکیم است. قال الصادق (ع): «مَنْ أَرَادَ اللَّهُ بِهِ الْخَيْرَ، قَدَفَ فِي قَلْبِهِ حُبَّ الْحَسَنِ» (ع) وَ حُبَّ زِيَارَتِهِ ؛ هر که خدا خیر او خواهد، دوستی حسین (ع) و علاقه به زیارت او را در دلش اندازد.» دوست داشتن حسین (ع) و اهل بیت خوش بختی دارد، اما دوست داشتن غیر حسین (ع) سختی آرد. خواجه عبدالله انصاری گوید: «دل در خلق مبند که خسته شوی دل در حق بند که رسته شوی دوستی با هر که کردم عاقبت قلبم شکست تکیه بر دیوار مردم خاک بر پشتم نشست حال که از جوهر تیره قلم نام خاک بیرون آمد، از خاک می گویم هر کسی بر روی خاک بنشیند، بر او خاک می نشیند و غمناک می نشیند. اما به پیشانی کسی خاک پاک کربلا نشیند، بر کرسی افلاک می نشیند. صائب تبریزی گوید: «زیر سقف آسمان خاکی که از روی نیاز می توان مُرد از برایش خاک پاک کربلاست هر خاکی تیره و سیاه است اما در خاک حسین نور ماه است که آن هم در سجدگاه با توفیق الله دیده می شود. همو می گوید: «در خاک تیره دیدن نور صفا کمال است هر طفل می تواند مَه را در آب دیدن هیچ مُهری نیست که برای همه چیز، کار ساز باشد اما مهر کربلا، برای همه چیز کارساز است و موجب تأیید نماز. همو گوید: «گر بود مُهر سلیمان چند روزی معتبر تا قیامت سجدگاه خلق مُهر کربلاست» حسین بن علی با چشم دل به خدا می نگریست و به آثار خدا پی می برد. اما دیگران با چشم ظاهر به آثار خدا می نگرند و به

ناخدای عشق

دیگران با دیدن آثار او پی به او بردند و آیا این بجاست با نگاه از چشم دل بر نور محض پی به مخلوقات حق بردن رواست درک دریا هم نباشد کار ما غرق در دریای عرفان کار ماست در عبور از بحر عرفان تا به عرش عشق کشتی هست و عاشق ناخداست مولف به راستی چرا با حسین (ع) چنین کردند. او که برای مؤمنان آئینه بود، کشتنش جز کینه چه بود؟ «حافظ در زلف چون کمندش ای دل میچ کآن جا سرها بریده بینی بی جرم و بی جنایت خدایا! آیا توفیق یاری حسین را نداشتم که آن زمان در رکاب او باشم و به «هَلْ مِنْ نَاصِرٍ يُنْصِرُنِي أَوْ لِيَبْكَ گویم پیوسته به گوشم این ندا می آید گویا ز گلوی نی نوا می آید آواز غریبانه «هَلْ مِنْ نَاصِرٍ» از حنجر سرخ کربلا می آید آه تقدیر من این بوده که در این زمان متولد شوم ای کاش در کربلا بودم و با آنان به درجه عظیم شهادت می رسیدم کاش آن زمان که کشتی آل نبی شکست عالم تمام غرقه دریای خون شدی محتشم کاشانی امام رضا فرمود (ع): یا بَنِ شَبِيبٍ، اَنْ سَيَرَّكَ - اَنْ يَكُونَ - لَكَ - مِنْ - الثَّوَابِ - مِثْلُ مَا لِمَنْ اسْتَشْهَدَ مَعَ - الْحُسَيْنِ (ع)، فَقُلْ مَتَى مَا ذَكَرْتَهُ؟ «يا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً» ای پسر شیبب اگر خوش داری که برای تو مثل ثواب آنان که با حسین (ع) به شهادت رسیده اند باشد پس هر گاه آن حضرت را یاد کردی بگو: «يا لَيْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزاً عَظِيماً». نمی دانم اسرار این حرکت عظیم چه بوده که سال های سال است

ذهن تشنه عاشقان و عاقلان سیراب این حرکت ناب نمی شود. روزی محتشم کاشانی اظهار می دارد که حضرت فاطمه الزهرا ۳ را در خواب دیدم که مرا فرمود: تو که بدین نیکویی مرثیه می سیرایی چرا در ماتم فرزند من خاموش مانده ای از آن روی این مرثیه را ساختم

بارگاه قدس

باز این چه شورش است که در خلق عالم است باز این چه نوحه و چه عزا و چه ماتم است در بارگاه قدس که جای ملال نیست سرهای قدسیان همه بر زانوی غم است

مومنین اندکند

حتماً شنیده اید که آنان اندک بودند و کم شب ها همدم هم روزها مرهم زخم پس چه جای غم چون آنان کم کم به لحظه دیدار خدای لا- شریک نزدیک می شدند. قَالَ- اللَّهُ الْحَكِيمُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ) ای رسول مؤمنان را بر جنگ ترغیب کن که اگر بیست نفر از شما، صبور و پایدار باشید بر دویست نفر از دشمنان غالب خواهند شد و اگر صد نفر بوده بر دو هزار نفر کافران غلبه خواهند کرد، زیرا آنها گروهی بی دانش اند. قال الحسین (ع): «ان الناس عبيد الدنيا والدين لعق على السنتهم يحوطونه مادرت معائشهم فاذا محصوا بالبلاء قل الديانون همانا مردم زیادی بندگان دنیا و دل باختگان به متاع آن هستند و با دین تا آن حدی بستگی و علاقه دارند که زندگی خوشی داشته باشند، ولی زمانی که با گرفتاری آزمون گردند دین داران در اقلیت قرار خواهند گرفت. واقعه کربلا صاعقه بلا بود، بر سر اشقیا. بزرگ ترین حادثه و رُخداد، بزرگ ترین رویداد و جهاد توسط فرزند عدل و داد در کربلا اتفاق افتاد. «وَأَنْ تَكُنْ إِلَّا بُدَانَ لِلْمَوْتِ أَنْشَأَتْ فَقَتْلُ أَمْرٍ بِالسَّيْفِ فِي اللَّهِ أَفْضَلُ» (امام حسین ع) «و اگر بدن ها برای مرگ آفریده شده است پس کشته شدن مرد در راه خدا چه بهتر». حوادث

کربلا قابل قیاس با حوادث دیگر نیست به عنوان مثال خداوند جلیل به ابراهیم خلیل در مورد فرزندش اسماعیل پیامی داد که او را به جایی برد و جاننش بستاند. پس از مدّتی از خداوند پیام آمد که تیغ در نیام رود، اما در آن قیام امام کودک تشنه کام را از خیمه ها به طرف لشکر سام برد، که پس از چند کلام ناتمام ناگه تیری از یک خون آشام به کام طفل امام خورد و امام هُمام دستش را چو جام پُر از خون کودک کرد و فرستاد به سوی آسمان روی بام و طفل خوش نام را گام به گام به سوی خاک سیه فام برد و به خاک سپرد. انتقام خون امام (ع) با خداوند است وَالسَّلام او بود خون خداوند و خدایش خون بهاست هیچ کس را در بر حق این جلال و جاه نیست صغیر» رازهای نگفته و نهفته و نشکفته کربلا فراوان است مانند رازهای نهان خداوند جهان و من در این میان حیران و نادان هیچ کس از سِر شاه کربلا آگاه نیست هم چنان که هیچ کس آگاه ز سِر الله نیست صغیر»

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت عليهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفاً ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱. JAVA

۲. ANDROID

۳. EPUB

۴. CHM

۵. PDF

۶. HTML

۷. CHM

۸. GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱. ANDROID

۲. IOS

۳. WINDOWS PHONE

۴. WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتاهای خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

